

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे
॥ अभयप्रदानस्तबकः एकोनविंशः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

॥ अभयप्रदानस्तबकः एकोनविंशः ॥

अभयं भयमित्येतदुभयं सर्वदेहिनाम् ।
यत्सेवातदभावाभ्यां तामहं श्रियमाश्रये ॥ 19.1 ॥

भजामि तां त्वां भवरोगभीतिं
पयोधिकन्ये परिहर्तुकामः ।
वह्नेर्भयं वायुभुवो ययैव
न्यवारि तस्माच्च निशाचरीणाम् ॥ 19.2 ॥

प्रह्लादस्य भयं विनेतुमचिरादेकस्य शोकस्पृशो
लोकस्यैव भयङ्करं तव पतिर्जग्राह सैहं वपुः ।
त्रैलोक्याम्ब तदीयकोपदहन ज्वालास्तु वेलातिगाः
चाटूक्तैरमृतैर्निवार्य भवती चक्रे जगन्निर्भयम् ॥ 19.3 ॥

अशरण जनक्लेशालोक क्षणोपनतोद्गतेः
स तव हृदयग्लानेर्भीतो जगत्पतिरिन्दिरे ।
अहह विहिते क्षाम्यन्नागः सहस्रमजस्रम -
प्युभयमुभयोरार्तेभ्यः नः प्रयच्छति लोकयोः ॥ 19.4 ॥

मुक्तस्त्वया मुह्यति साध्वसं गतः
सर्वाम्ब युक्तं खलु साध्वसङ्गतः ।
यस्त्वामुपासीत भयातिचञ्चलां
चित्रं स धन्यो न भयाति चञ्चलः ॥ 19.5 ॥

वन्देत मन्देतरनित्यबोधा
 नन्दे मुकुन्देष्टपुरन्धि यस्त्वाम्।
 अत्रासमत्रासनमेति सैंहं
 चित्राममुत्रापि स याति ऋद्धिम् ॥ 19.6 ॥

कारागारादपि किल भृशं तापदे पापदेहे
 हन्ताहन्तामतिमति विपन्मिश्रितामाश्रितानाम्।
 पारावाराधिपतितनये मादृशामीदृशानां
 हित्वा हि त्वा त्रिजगति गतिर्नेतरा कातराणाम् ॥ 19.7 ॥

भावी यस्मिन् भगवति भवद्दृष्टिलेशः कृतार्थे
 त्रासो न्यासोपहत विपदस्तस्य न स्यात् कुतोऽपि।
 अस्मिन्नर्थे जननि सुरसासिंहिकादेरभीतो
 लङ्कयामप्यविहतगती रामदासः प्रमाणम् ॥ 19.8 ॥

जनिमृतिजराभीष्माद्भीष्मातपोग्रतराद्भवात्
 जननि न वयं वित्रस्यामस्त्वदङ्घ्रिमुपाश्रिताः।
 सति बलवदालम्बे स्याद्दुर्बलोऽप्यकुतोभयः
 त्रसति मृगयोः किं वा पद्मे मृगो विधुमाश्रितः ॥ 19.9 ॥

अनाघ्राताः श्रौताः स्मृतिभिरुपदिष्टाश्च कमले
 समीचामाचारैरपि च विदिता धर्मनिचयाः।
 कथङ्कारं घोरं निरयमतियायामिति भयं
 जहामि स्मृत्वा ते जगदवनि वात्सल्यजलधेः ॥ 19.10 ॥

विवित्सामात्सर्यस्फुरण दुरहङ्कार कुहना -
 पिशाचीभ्यो बिभ्यज्जगदभयदानैकनिरताम्।
 नुतां भूतेशाद्यैरपगमित रक्षोगणमदां
 प्रपद्ये दासस्त्वां परमपुरुषप्राणदयिते ॥ 19.11 ॥

जन्तोर्हन्त त्रिलोकीजननि तव समाराधने साधनेषु
 व्यापारेष्वाभिमुख्यत्यजन भजनयोर्भीत्यभीती भवेताम्।
 सुग्रीवं वालिभङ्गे तदहितदमनानुन्मुखं रामकोपात्
 भीतं पश्चात्तदास्थावहनगतभयं तत्र दृष्टान्तयामः ॥ 19.12 ॥

रक्षःस्तोमोऽप्यखिलभयकृद् राघवप्राणकान्ते
 त्रासोत्पत्त्यै न खलु भवति त्वत्पदाब्जानुकूले।
 कष्टं मातस्तृणमपि भिये कल्पते त्वत्प्रतीपे
 प्राच्ये साक्षी पवनतनयः पश्चिमे काक एकः ॥ 19.13 ॥

कान्तारे महतीव संसृतिपथे हन्त भ्रमन्तश्चिरं
 विष्णोः प्रेयसि वानरा इव नरा वेलातिगग्लानयः।
 सम्पातेरिव सन्मतेरथ गुरोर्बुद्ध्वा स्थितिं तावकीम्
 आज्ञालङ्घन भीतिमम्ब जहति प्राज्ञा हरेः स्वामिनः ॥ 19.14 ॥

पादाब्जं भजनादिकर्मणि सुरैर्यस्यैव कर्मीकृतं
 यो धत्तेऽर्कयमेन्द्रवह्निमरुतां भीतावपादानताम्।
 तस्याप्यम्ब सकृत्कृत प्रपदनस्तेऽस्मीति याचन् जनो -
 ऽप्यत्रासार्पणसंप्रदानमभवद्देवि प्रसादेन ते ॥ 19.15 ॥

आरोढुं किल यत्सनीडममरा बिभ्यत्यहिद्विष्णुमुखाः
 तद् ब्रह्मापि तवाश्रयेण सुलभीकर्तुं न भीतोऽस्म्यहम्।
 लेढुं दाडिमकल्परत्नखचितं राज्ञः किरीटं रमे
 किं वा सर्वदुरासदस्य दयिताकेलीशुकस्त्रस्यति ॥ 19.16 ॥

दातव्या स्वयमेव दाशरथये देवीति यो वीतभीः
 अग्रे साग्रहमग्रजस्य कथयन्नार्तो दशास्यानुजः।
 तस्मै त्वद्दयितेन दत्तमभयं प्राज्यं च राज्यं रमे
 यत्स्वल्पं व्यसनं भवेत्तव कृते तद्भूयसे श्रेयसे ॥ 19.17 ॥

तव साधु वर्ष्म नवसारसालये
 भवसागरान्तरवसादमेयुषाम्।
 अभयाय भात्यशुभयातुदीप्तिहृत्
 प्रभया सुवर्णनिभया मनोरमम् ॥ 19.18 ॥

प्रत्यासीदति मृत्युरन्वहमहो गत्यागतिभ्यां रवेः
 पापीयानहमस्मि पापिनि जने कोपी च वैवस्वतः।
 किं किं वा भवितेति वेङ्कटपतेः क्रीडासखि त्रस्यते
 मह्यं गर्ह्यतमाय मातरभयं देया दयालो स्वयम् ॥ 19.19 ॥

परब्रह्मप्राणप्रणयिनि हरब्रह्ममघवन् -
 मुखानां लेखानामपि भयमभीतिश्च भवतः।
 निमेषोन्मेषाभ्यां तव जननि दृष्ट्योरिति महान्
 अयं घण्टाघोषः क इह विमृशेन्मानमपरम् ॥ 19.20 ॥

घनार्तो कार्तान्तः कदननिपुणः किङ्करगणः
 भ्रमद्भिलोकाम्ब क्रुधमिव वमद्भिश्च नयनैः।
 प्रगल्भां दुर्भीतिं प्रथयति यथा मे न बहुधा
 तथा शीतापाङ्गैः प्रसभमनुगृह्णातु भवती ॥ 19.21 ॥

तत्तत्पापव्रजफलतया दारुणैस्तन्यमाना
 याम्याः श्रुत्वा मुनिवचनतो यातनाश्चेतनानाम्।
 कामं भीतः कमलनिलये कम्पमानाखिलाङ्गः
 विश्वस्य त्वामहमशरणो विश्वधात्रीं प्रपद्ये ॥ 19.22 ॥

देशे काले सततविकृतेः देवि देहस्य वृत्ते
 दृष्टे शौरेरघजुषि जने तीक्ष्णकोपे च चित्ते।
 भीतिः प्रादुर्भवति महती शक्तिमत्या भवत्याः
 कारुण्यार्द्रे मृदुनि हृदये चिन्तिते हन्त धैर्यम् ॥ 19.23 ॥

बाधन्ते विषया बहिः सततमप्यन्तस्तु कामादयः
 त्रातुं हन्त विपन्नमर्णवसुते धात्रादयोऽप्यक्षमाः।
 शक्तो यद्यपि केशवः स तु दुराराध्यः स्वयं मद्विधैः
 इत्युद्वेगवतो मम क्लमहरालोका त्वमेका गतिः ॥ 19.24 ॥

वाल्मीकौ तमसान्वयो बलरिपौ भूयस्तरा मन्यवः
 योगस्थे यमसङ्गतिर्दृढगदावाप्तिस्तु नारायणे।
 रुद्रे क्षुद्रहितक्रमो भवकृतं दुःखं रतिप्रेयसि
 त्रासः कुत्सितमौक्तिकेषु न पुनस्त्वत्संश्रितेष्विन्दिरे ॥ 19.25 ॥

हन्त प्राकृतचक्षुराद्यविषये व्यापिन्यनिर्वाच्यतां
 प्राप्ते विश्वजनिस्थितिक्षयपुषि ब्रह्मण्यनन्याश्रये।
 मातस्त्वामभयं विधातुमुषितां मन्ये प्रतिष्ठामहं
 तस्मिंस्ते दरमन्तरं भवति चेत्कस्यात्र न स्याद्भयम् ॥ 19.26 ॥

दशमुखसहजं तं देवि नाम्नाऽर्थतो वा -
 प्युदितमुखविकारं भीतमप्यूष्मणाप्तम्।
 अकुरुत रघुवीरस्त्वत्प्रसादप्रभावात्
 अभयवितरणेन क्षिप्रमानन्दसान्द्रम् ॥ 19.27 ॥

अल्पश्रुतेभ्य इव राशिमनादिवाचाम्
 अंहस्ततिभ्य इव बिभ्यतमर्भकं ते।
 पुण्यैः पुराणवचनैरिव वीक्षणैस्त्वम्
 उच्चैर्नृसिंहसखि मामुपबृंहयेथाः ॥ 19.28 ॥

दुष्कालानुगुणक्रमैः श्रुतिपथाविष्कारनिष्कासकैः
 निष्कारुण्यतमैस्तुरुष्कयवनैर्निष्कारणद्वेषिभिः।
 कञ्जावासिनि तत्समैरपि जनैः सञ्जायमानं भयं
 त्वं जालेन दृशां हि तारयसि नः खञ्जानिवाग्भोनिधिम् ॥ 19.29 ॥

का काभयप्रदेति
प्रश्नो यद्वाचकः समस्तपदः।
स्वयमुत्तरतां धत्ते
रमा समस्तोत्तरा विराजति सा ॥ 19.30 ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाधरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे अभयप्रदानस्तबकः एकोनविंशः ॥